

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/97/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010291
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5816010291.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Námestovo, predsedníčkou senátu Mgr. Daniely Pilarčíkovej a členov senátu Dušana Kalisa a Mgr. Eleny Ferancovej v trestnej veci proti obž. P. Ž., nar. XX. XX. XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1. a/, b/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.6.2020 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný P. Ž., nar. XX. XX. XXXX v P., trvale bytom O.Č., J. Č.. XXX/XX, adresa na doručovanie J. XXX/X, L.Á., slobodný, na slobode,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v čase od 17.00 hod. dňa 15.06.2015 do 07.00 hod. dňa 16.06.2015 vošiel do oploteného areálu šrotoviska Vavrečka, prevádzky výkupu kovov spoločnosti František Jendroľ - KOVOT, so sídlom Klin 137, IČO: 44 158 467, kde pristúpil zo zadnej časti k budove skladu farebných kovov, na ktorom za použitia fyzickej sily odstránil bočnú lištu a zadný plech, ktorý ohol a následne odstránil zadnú drevenú dosku stola, z ktorého spodnej časti odcudzil TK plátky slúžiace ako sústružnicke a frézovacie kovoobrábacie nože o množstve 54,36 kg, čím spoločnosti František Jendroľ - KOVOT, so sídlom Klin 137, IČO: 44158467, spôsobil škodu odcudzením vo výške 851,67 € a škodu poškodením vo výške 30 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním,

t ý m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1. a/, b/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje obžalovanému skúšobnú dobu na 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného V. I., nar. XX. XX. XXXX E. L.Á., trvale bytom T., Š. Č..XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Obžalovaný P. Ž., L.. XX. XX. XXXX v P., trvale bytom O.Č., J. Č.. XXX/XX, adresa na doručovanie J. XXX/X, L.Á., slobodný, na slobode,

sa podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Námestovo č. k. PV 320/15 zo dňa 20.12.2016 pre skutok, že

v presne nezistený deň, najneskôr do 19. mája 2015 bez použitia násilia odcudzil zo zlievarne neželezných kovov firmy KOVOT, s.r.o., Polom 1210, 029 01 Námestovo. IČO: 46 415 807 nachádzajúcej sa v areáli PUNCH-u, Vavrečka 467, cínové spájky o hmotnosti 8 kg, 14 kg a 42 kg, s ktorými z miesta odišiel a tieto následne odpredal v spoločnosti na výkup kovov Monaxa Provider, s.r.o., Dubnice 28, 794 01 Lichnov, IČO: 28637861, Česká republika, čim V.T. I., L.. XX.XX.XXXX, P.. J. T. XXX, M.. L., spôsobil škodu krádežou podľa vyčíslenia škody vo výške 1.013 €,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal na P. Ž. dňa 22.12.2016 pod sp. zn. Pv 320/15 obžalobu pre prečin krádeže podľa §212 ods. 1 Tr. zákona a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zákona.

Obžalovaný P. Ž. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a neurobil žiadne z vyhlásení o vine. Následne vypovedal, že oba súdené skutky sú voči nemu vykonštruované, skutky nespáchal a všetko je to účelové, istí ľudia sa ho snažia dostať do basy. Poškodený I. mu osobne povedal, že na neho bol vyvíjaný nátlak zo strany polície, aby na neho podal trestné oznámenie. Od poškodeného mal súhlas, aby odpredával cín iným firmám a aby získal potenciálnych klientov pre jeho firmu KOVOT. Z tohto dôvodu formou mailov kontaktoval iné firmy, bolo to za účelom odpredávania a vykupovania primárneho a sekundárneho materiálu pre zlievarne. Vo firme KOVOT pracoval ako výpomoc, poškodený mu dal k dispozícii určité množstvo cínu, ktorý on predával a tiež mu dal aj hotovosť, aby pre firmu cín vykupoval. Ako dôkaz predložil súdu listinu, ktorú súd založil na č.l. 247, ku ktorej uviedol, že na tejto listine p. I. poznačil množstvá cínu, ktoré mu odovzdal na predaj za firmu KOVOT. Tiež súdu predložil ako dôkaz - dodací list, ktorý bol založený na č.l. 248 a vypovedal, že na tomto dodacom liste je uvedené množstvo tovaru aj s označením, ktorý tiež prevzal na podpis. Tým chcel súdu dokázať, že poškodený mu dôveroval. Tiež poukázal na skutočnosť, že poškodený sa v prvotnej výpovedi vyjadril, že nevie kto odcudzil tetrakovy a až v následnej výpovedi uviedol, že sa mu mal ku krádeži priznať, pričom sa mu mal priznať dňa 03. 08. 2016 na nábřeží Oravskej priehrady, čo je takmer rok po spáchaní skutku. Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného, že mu vyplatil 500 €, išlo o inú záležitosť, súviselo to s peniazmi, ktoré si od neho požičal. Tiež boli dohodnutí, že materiál, ktorý mu poškodený dal, teda materiál, ktorý je uvedený na ním predloženom listinnom dôkaze, mu bude splácať. Telefónne číslo vedené na pána O.T. používal, ale má pochybnosť, či si pán O. nevyhotovil kartu na to isté tel. číslo, pretože mu to tak vyplynulo, ako keby ho chcel dostať do basy. Aj poškodený, ktorý je jeho veľmi dobrý kamarát mu povedal, že pán O. sa mal vyjadríť, že ho chce dostať do basy v iných veciach, v ktorých už mal súdne pojednávanie. Poškodený má vo všetkých zariadeniach zabezpečovací systém, alarm a policajti to neskúmali. Tiež v celom spise nie je doložené, že by bola vykonaná nejaká inventúra. Priznal, že predal firme MONAXA PROVIDER, za ktorú vystupujú bratia I., cín v množstve, ktoré je uvedené na č.l. 247, v spise sú o tom aj založené zmluvy, kde je uvedené množstvo a materiál, ktorý im predal, ale na obdobie si nespomína. Keďže pracoval ako výpomoc vo firme KOVOT, tak poškodený mu tento cín vydal, nakoľko zháňal potenciálnych klientov. Pokiaľ na čl. 247 sú uvedené ceny materiálu v eurách, sú to ceny, za ktoré od pána I. odkúpil tento materiál.

Svedok poškodený V. I. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1.773,- €. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že TK plátky (ďalej len „TK“) boli odcudzené z areálu šrotoviska a je presvedčený, že krádež spáchal obžalovaný, nakoľko sa mu ku krádeži aj priznal, priznal sa k nej aj pred svedkom P.. O krádeži TK sa dozvedel ráno, telefonicky od zamestnanca, ktorý mu povedal o odkrútenom plechu na šrotovisku a že zmizli TK o hmotnosti asi 54 kg. Keď prišiel na miesto, polícia tam už bola a on už vtedy bol cca na 50 % presvedčený, že krádež vykonal obžalovaný. Keďže vedel, že obžalovaný používa mobilný telefón C. O., požiadal ho, aby si vyžiadal a poskytol mu výpis z hovorov z telefónneho čísla, ktoré obžalovaný používal. C. O. tak aj urobil a on našiel spojitost', že obžalovaný v ten deň, ako boli odcudzené TK zo šrotoviska, vyvolával firmám, ktoré sa zaoberali predajom a výkupom TK, a to aj do Českej republiky. Vtedy už na 99 % vedel, že krádež vykonal obžalovaný, ale nevedel, či ju vykonal osobne, alebo poslal niekoho iného. Obžalovaný sa mu ku krádeži aj priznal, priznal sa mu celkom dvakrát, jedenkrát aj pred svedkom I. P.. Prvýkrát sa priznal cca 4 mesiace po krádeži v zlievarni, priznal sa aj ku krádeži cínu, ktorého množstvo a hodnotu odcudzeného cínu a TK poznačili na papier, obžalovaný sa mu ústne zaviazal, že odcudzené veci mu splatí čo najskôr. Papier, na ktorý odcudzené veci a množstvá poznačili odovzdal polícii. Keď zistil, že obžalovaný odcudzil TK tak ho napadlo, že neukradol aj cín zo zlievarne, keďže chodil do zlievarne za jeho otcom. Volal preto otcovi, aby skontroloval sklady a otec mu nahlásil, že chýba aj cín. Obžalovaný sa mu aj priznal, že odcudzené TK predal v Poľsku, že s ním bol aj niekto z Trstenej, povedal mu aj konkrétne meno, ktoré si už teraz nepamätá, ale to meno figurovalo aj vo výpise hovorov, ktoré mu dal O. a dalo by sa aj dohľadať. Obžalovaný bol jeho kamarát, dal mu prácu, zmluvu nemali, dohodli sa ústne. Pracoval u neho asi tri mesiace a náplňou jeho práce bolo aj zváranie, zváral kontajner a dvakrát bol výnimočne predat' cín, keďže jeho ľudia mali vtedy prácu a obžalovaný súhlasil, že zbehne cín predat'. Od obžalovaného nechcel, aby chodil a konal za firmu, on vykonával len pomocné práce a tie dva odvozy. S obžalovaným aj momentálne vychádza normálne, komunikoval s ním po krádežiach, žiadal ho, aby sa priznal, že aj tak všetko nasvedčuje tomu, že to spáchal on a obžalovaný sa potom aj priznal. Obžalovaný sa priznal, že ukradol TK a aj cín, najskôr len jemu a potom aj pred I. P.. Tvrdil vtedy, že si chce všetko vysporiadať, že všetko splatí, a vtedy sa spísal ten papier, ktorý už spomínal. Obžalovaný mu splatil asi na dvakrát 500 €, ale už aj predtým mu dlhoval peniaze, ktoré mu požičal ešte pred krádežami. Potom ako sa mu obžalovaný priznal, opätovne vypovedal na polícii, chcel, aby polícia dohľadala aj ten odcudzený cín. V miestnosti, z ktorej boli odcudzené TK určite bolo signalizačné zariadenie na pohyb, ale keďže zlodej odmontoval zozadu plech, tak signalizačné zariadenie to nezaznamenalo, zariadenie nemalo dosah na stolík, v ktorom bolo vedro s TK, keďže páchatel' odkrútil zo zadnej steny plech, vsunul dnu iba ruky, kde pred dosahom signalizačného zariadenia ho chránili steny stolíka. K predloženému listinnému dôkazu obžalovaným založeným na č.l. 247 svedok uviedol, že ide o odstrihnutý papier, ktorý spomínal, že naň poznačili s obžalovaným odcudzené množstvo cínu, vypisoval ho on. K listine na č.l. 248 uviedol, že ako spomínal, obžalovaný mu zváral kontajner a ide o materiál, ktorý si bral na jeho dokončenie zo stavebnín Garbiar. Obžalovanému dal prácu, lebo mu chcel pomôcť, obžalovaný ho o pomoc požiadal, on vedel, že má problémy, že dlhuje ľuďom peniaze a obžalovaný mu tvrdil, že si chce usporiadať život. Spomenul si tiež, že okrem tých dvoch spomenutých prípadov, ešte jeden krát poslal obžalovaného na výkup tvrdo kovov, vtedy mu dal peniaze a apeloval, aby si pri výkupe vyžiadal OP. Všetko vtedy prebehlo v poriadku. Obžalovaný sa mu vtedy aj priznal, že ku krádeži použil uťahovačku, aspoň si to myslí, ale že mal uťahovačku požičanú z ich firmy, to vie určite. Na kamerovom zázname videl, že v ten deň, ako došlo ku krádeži TK, odnášal krabicu, v ktorej mala byť uťahovačka. Na druhý deň, keď už zisťoval veci ohľadom krádeže, sa obžalovaného pýtal, na čo mu bola uťahovačka a on mu povedal, že s ňou spevňoval drevený rošt. V zlievarni boli kamery a možno, že by bolo na nich vidieť, aj odcudzenie cínu, aj keď obžalovaný vedel, kde sú kamery umiestnené. Dohľadať políciou sa to nedalo, lebo záznamy na kamerách sa uchovávajú dva týždne.

Svedok C. O. vypovedal, že obžalovaný jeho a poškodeného požiadal o pomoc, že ma požičané peniaze a oni sa rozhodli, že mu z problémov pomôžu. Obžalovanému požičal SIM kartu, obžalovaný ju používal asi 7 - 8 mesiacov, určite ju používal mesiace máj až júl 2015. Potom ho kontaktovala polícia, vyžiadal si výpis z hovorov a poskytol ho polícii a aj poškodenému. Obžalovaného mu bolo ľúto ako človeka, keby určité vlastnosti nemal, tak by bol fajn človek. Žiadne negatívne väzby na obžalovaného nemá.

Svedok C. I. vypovedal, že obžalovaného stretol jedenkrát osobne, a to vtedy keď od neho odkupovali cín. Obdobie si už nespomína, ale vie, že k obchodu s obžalovaným došlo celkom dvakrát. Raz ako uviedol sa stretli osobne a druhýkrát obžalovaný sa stretol s ich zástupcami. Polícii predkladal aj kúpne

zmluvy a doklady o úhrade, ktoré by mali byť súčasťou spisu, a z nich je zrejmé o aké množstvo sa jednalo o aký materiál a kedy obchody prebehli. Z týchto kúpnych zmlúv sa nedá presne určiť o aký druh zbožia sa jednalo, či to boli zliatky alebo prúty, ale každopádne išlo o cín. Ich spoločnosť má na internete webové stránky a obžalovaný mu volal na uvedené tel. číslo, kde mu ponúkol cínový odpad. Dohodli sa na kúpnej cene a zrealizovali obchody. Kúpna cena sa odvíjala od kvality materiálu, od jeho zloženia, a preto sú na zmluvách aj cenové rozdiely. Iné obchody s obžalovaným neprebehli, ale ešte raz sa s obžalovaným rozprávali cez tel. ohľadom nejakých TK, ale to bolo informatívne, k obchodu vtedy nedošlo.

Svedok I. I. vypovedal, že majú firmu, ktorá sa zaoberá kovošrotom - výkup, predaj. Raz im niekto telefonoval zo Slovenska, že má na predaj cín, dohodli sa na konkrétnom mieste a od tejto osoby cín aj odkúpili. Touto osobou bol obžalovaný, ktorý im predložil občianky preukaz. Potom mali aj druhý telefonát zo Slovenska, taktiež išlo o cín, ten už vykupovali prostredníctvom zástupcu. Od obžalovaného vykupovali cín iba v tých dvoch prípadoch, k iným obchodom medzi nimi nedošlo. Obžalovaný sa ešte v jednom prípade pýtal na cenu TK, nepamätá si či to bolo telefonicky, alebo osobne pri obchode s cínom. Pamätá si, že sa pýtal na cenu TK v objeme asi 40 kg, ale k obchodu nedošlo, nedohodli sa. Po nahliadnutí do predložených kúpnych zmlúv uviedol, že osobne podpísal zmluvu z 19. 5. 2015, išlo o menej kvalitný cín s prímiesou olova. V prípade zmluvy z 8. 5. 2015, cín vykupovala kolegyňa a vzhľadom k cene išlo o cín s prímiesou striebra.

Svedok I. P. vypovedal, že niekedy v podvečer mu telefonoval poškodený, že aby prišiel do zlievarne vo Vavrečke. Keď sa tam dostavil, tak v jeho prítomnosti sa obžalovaný priznal, že ukradol zo zlievarne cín a tiež že ukradol zo šrotoviska vo Vavrečke TK. Bol svedkom ako obžalovaný vypísal na papier všetko čo odcudzil, ešte si pamätá, že poškodený mu vtedy navrhol, aby predal auto a vyrovnal si škodu a obžalovaný sa rozčúlil, že mu nikto nebude diktovať, čo má robiť. Pamätá si, že obžalovaný popísal, ako odcudzil TK, že zadnú stranu plotu aj unimobunky odskrutkoval požičanou uťahovačkou, ktorú si požičal zo zlievarne. Ešte si aj pozerali videozáznam z kamery, ktorá je na streche Punchu a videli, že obžalovaný niesol do auta náradie, ale nebolo tam vidno konkrétne uťahovačku. Obžalovaný sa priznal aj k tomu, že cín predal do Čiech a TK niekde do Poľska. Svedok O. si vyžiadal výpisy z hovorov, ktoré porovnávali, zistili, že obžalovaný v tej dobe komunikoval s českou firmou, z ktorej boli vypočutí svedkovia na hlavnom pojednávaní, ktorí na začiatku zatĺkali, ale potom keď sa to dalo polícii tak začali komunikovať s políciou a potvrdilo sa to.

Podľa § 269 Tr por. súd čítal listinné dôkazy, najmä zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou na č.l.51-57, vyjadrenia ohľadom vyčíslenia škody na č.l. 58-59, č.l. 362, kúpne zmluvy zo dňa 19. 5. 2015 a zo dňa 8. 5. 2015 týkajúce sa výkupu cínu spolu s pokladničnými dokladmi na č.l.95-98, listinné dôkazy predložené obžalovaným na č.l. 247-248, sms komunikácia na č.l.258-283, správy k osobe obžalovaného.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. poriadku súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Trestného poriadku, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prvostupňový súd sumarizujúci výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, mal za preukázané, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba sa dopustil oboch súdených skutkov, svojím konaním naplnil všetky znaky pokračovacieho zločinu krádeže v zmysle § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona (za použitia § 138 písm. e/ Tr. zákona), pretože prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním a takto konal v priamom úmysle tak, ako to predpokladá ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť ním chránený záujem.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní ako aj prokurátor a na podklade podaného odvolania Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 1To/53/2019 zo dňa 20. 8. 2019 rozsudok tunajšieho súdu sp.

zn. 6T/97/2016 zo dňa 19. 3. 2019 zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s odôvodnením, že nebolo jednoznačne preukázané, že poškodenému vznikla nijaká škoda, ak poškodený tvrdí, že mu bol odcudzený nejaký materiál, bolo jeho povinnosťou to preukázať. Ak totiž žiadna škoda nevznikla, nemožno voči obžalovanému vyvodiť trestnú zodpovednosť a je potrebné ho spod obžaloby oslobodiť v zmysle zásady „in dubio pro reo“. Poškodený súdu nepredložil žiaden relevantný dôkaz, že mu bol odcudzený materiál: cínové spájky a TK plátky, ktorý by dokazoval, že tento materiál v sklade bol a po krádeži nie. V spise sa nenachádza záznam o inventúre pred a po krádeži, čím by sa jednoznačne potvrdili skutočnosti uvádzané poškodeným. Výsledkom inventúry by mal byť inventúrny súpis. V spise sa síce nachádza doklad na č.l. 247, ktorý opisuje chýbajúci materiál, ale z tejto listiny nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že sa jedná o súpis chýbajúceho materiálu a navyše sa na ňom nenachádzajú podpisy obžalovaného a poškodeného. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynulo, že bude potrebné označené rozpory súvisiace s výškou vzniknutej škody odstrániť a pokiaľ sa jednoznačne nepodarí preukázať zavinenie obžalovaného je nutné postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“, pretože odvolací súd má dôvodné pochybnosti o závere, že obžalovaný spôsobil škodu poškodenému, nakoľko v spise absentujú jednoznačné dôkazy, ktoré by potvrdzovali úbytok na majetku poškodeného a tým aj možné spáchanie krádeže. Bude úlohou okresného súdu doplniť dokazovanie v naznačenom smere, aby bol do spisu zabezpečený jednoznačný dôkaz o vzniknutej škode.

Okresný súd v zmysle intencií odvolacieho súdu na nariadených hlavných pojednávaniach doplnil dokazovanie výsluchom svedka poškodeného, svedka W.. L. T., svedka V. E. a W.. I. K., čítaním listinných dôkazov

Svedok poškodený V. I. ku krádeži TK vypovedal, že ich zásoby sú vedené v počítačovom programe Excel, tabuľku ktorú predložil na č.l. 362 je vlastne výťažok a výňatok z počítačového programu, je tam uvedený dátum výkupu, poradové číslo, priezvisko a meno zákazníka, jednotlivé označenie kovu, objem v kg, cena a fotografia. V čase krádeže viedol záznamy TK V. E.. Skladové zásoby sú podložené aj výdavkovými lístkami, t. z. že k záznamom v tabuľke existujú aj výdavkové lístky. Množstvo odcudzených TK tak zistil zo stavu uvedeného v počítačovom programe. Ku krádeži cínu prokurátor otázky nemal. Na otázky predsedníčky senátu, ktoré mu boli položené v zmysle intencií rozhodnutia odvolacieho súdu svedok poškodený ku krádeži cínu uviedol, že v prevádzke, kde došlo ku krádeži cínu (zlievareň), sa viedla evidencia len papierovou formou, pred krádežou do zlievarne bola vykonaná inventúra niekedy v januári 2015. Inventúra bola vykonaná v zlievarni papierovou formou asi dva týždne po krádeži, a to asi dva týždne po krádeži. Na otázku predsedníčky senátu, či môže predložiť poslednú inventúru pred krádežou a prvú inventúru po krádeži svedok poškodený sa vyjadril, že sa môže pokúsiť záznamy z inventúry vyhľadať, pretože nevie či ich firma archivuje.

Svedok W.. L. T. vypovedal, že ešte v roku 2013 vytvoril evidenčný program pre firmu KOVOT a keďže tento systém vytvoril a pozná ho, oslovil ho poškodený, aby na základe tohto programu zistil, aké množstvo TK bolo na sklade k dátumu 17.6.2015. Na základe údajov z PC systému Excell zistil, že k uvedenému dátumu boli na sklade TK v množstve 54,36 kg.

Svedok V. E. ku krádeži TK vypovedal, že v čase krádeže bol vedúcim v zbernom dvore Vavrečka. V práci mal na starosti priamo výkupy od občanov. Po krádeži prišiel do práce ráno o 07:00 hod. a zistil, že na zemi boli rozhádzané nejaké veci, rozhlíadal sa lepšie a zistil, že došlo k odcudzeniu TK. Priamo nad miestom, kde boli uložené bol senzor, keby páchatel vošiel do skladu, tak senzor by ho bol zachytil. Po tomto zistení privolali políciu. Pokiaľ ide o zásoby materiálu, bol vypracovaný program a na konci roka sa vždy robili inventúry. Inventúry sa robili tak, že materiál sa prevažoval. Prehľad o predaji materiálu nemal, materiál iba vykupoval a keď sa nahromadilo nejaké množstvo, tak sa previezol na pobočku do Námestova. Obžalovaného P. Ž. pozná, pracoval v zlievarni, niekedy chodil aj na zberný dvor. TK boli odcudzené všetky, niečo bolo rozhádzané po zemi, ale to bolo malé množstvo mohlo ísť cca tak o 10 kusov, v množstve asi 20 g. Hneď ako krádež nahlásili na políciu, zisťovali, koľko materiálu bolo odcudzeného, zisťovali to v programe Excel, s ktorým pracoval a zistili, že bolo odcudzených cca 52 kg až 53 kg. TK boli odcudzené zo skladu, kde v rohu bol stolík, nad ním bol pohybový senzor a v tom stolíku v bedničke bol uskladnený TK. Bolo to jediné miesto, kde sa TK uskladňoval. Aby sa dostal páchatel k TK, musel prejsť cez plot, ktorým bol areál oplotený, potom musel na sklade vyhnúť kus plechu a aby sa dostal do stolíka, kde boli TK, musel ešte prekonať zadnú stenu stolíka, do ktorého bolo akoby vŕtané, lebo najskôr sa ten páchatel dostal zrejme do poličky vedľa a potom až do poličky, kde boli uložené TK. Obžalovaný vedel o mieste, kde sa uskladňovali TK, deň pred krádežou bol u neho

na zbernom dvore a bol aj v miestnosti, kde boli TK, musel ich tam vidieť, lebo pozeral nejaké elektródy alebo niečo čo bolo vedľa v poličke.

Vypočutý I. K. vypovedal, že je zapísaný v zozname znalcov v odbore spotrebný priemyselný tovar, nábytok a bytové doplnky. V predmetnej veci na žiadosť polície urobil vyčíslenie škody, nebol požiadaný o vypracovanie odborného vyjadrenia. Vyčíslenie škody urobil na podkladoch, ktoré mu boli poskytnuté, nebola však urobená žiadna obhliadka predmetov, ktorých hodnotu vyčíslieval. Pri vyčíslení škody vychádzal z vyšetrovacieho spisu, predpokladá, že v spise bola aj fotodokumentácia odpadov, ku ktorým vypracoval vyčíslenie. V spise boli uvedené množstvá a typy odcudzených vecí alebo posudzovaných vecí, vyčíslenie bolo vykonané na základe nejakých verejne dostupných informácií.

Obžalovaný spáchanie skutkov popieral, bránil sa, že oba súdené skutky boli voči nemu vykonštruované poškodeným a políciou, že žiadne kovy z priestorov zlievarne a šrotoviska neodcudzil. Vo výpovedi potvrdil, že vo firme poškodeného KOVOT, s.r.o. v rozhodnom období pracoval, mal tak prístup do priestorov, kde boli odcudzené kovy, ale žiadne kovy, či už cín, alebo TK neodcudzil. Uviedol, že s poškodeným sú priatelia, poškodený ho poveril, aby získal potenciálnych klientov pre jeho firmu. Z tohto dôvodu aj formou mailov kontaktoval iné firmy. Potvrdil, že odpredal spol. Monaxa Provider cín v množstve a za cenu uvedenú v kúpnych zmluvách z 19. 5. 2015 a z 8.5. 2015. Na svoju obranu uvádzal, že cín ktorý odpredal spol. Monaxa Provider, mal od poškodeného, poškodený mu ho odovzdal v množstve, ktoré bolo rukou poznačené na liste papiera, ktorý predložil ako dôkaz (na č.l. 247), pričom sa s poškodeným dohodol, že mu predmetný cín vyplatí v splátkach. Odmietol, že by predmetný cín odcudzil. Tiež poprel, že by odcudzil TK a odmietol, že sa pred poškodeným k odcudzeniu cínu a TK priznal. K výpovedi svedka P.Ľ., ktorý mal byť prítomný pri tom, ako sa k trestnému činu priznal uviedol, že svedok účelovo klamal, keď tieto skutočnosti poškodenému dosvedčil, uviedol, že dôvodom takejto výpovede boli priateľské vzťahy medzi svedkom a poškodeným.

Obrane obžalovaného pokiaľ ide o odcudzenie TK plátok z prevádzky šrotoviska súd neveril, jeho obrana bola vyvrátená výpoveďami svedkov, predovšetkým výpoveďami svedka poškodeného V. I., svedka V. E., svedka I. P., svedkov C. I. a I. I. a aj C. O., ktorých výpovede boli konzistentné, boli logické, vzájomne na seba nadväzovali a dopĺňali sa, zároveň všetky ich tvrdenia korešpondovali aj s predloženými a zabezpečenými listinnými dôkazmi, ako ohliadkou miesta činu. Súd nemal dôvod pochybovať o vierohodnosti výpovede svedka poškodeného, ktorý okrem iného popísal aj okolnosti, ktoré ho viedli k tomu, že obžalovanému dal prácu v jeho firme, ale aj prečo bol voči obžalovanému naďalej ostražitý a z akého dôvodu práve obžalovaného od začiatku upodozrieval z krádeže (tieto skutočnosti uvádzané poškodeným potvrdil aj svedok C. O.). Dokonca obžalovaný aj v konaní pred súdom uvádzal, že s poškodeným sú naďalej v priateľskom vzťahu, čo sa súdu javilo nelogickým vo vzťahu k jeho tvrdeniam, že poškodený si celý skutok vykonštruoval a klame, vrátane časti výpovede poškodeného, že sa mu ku krádeži opakovane priznal. Súd nezistil na strane poškodeného V. I. žiaden motív, ktorý by mal poškodeného viesť k podaniu nepravdivej výpovede, ale skôr naopak, súd veril tvrdeniam poškodeného, ktoré boli podložené aj ďalšou svedeckou výpoveďou svedka C. O., že sa snažili obžalovanému pomôcť, obžalovaný však dôveru poškodeného sklamal. Obžalovaný bol preukázateľne usvedčený aj výpoveďami svedkov I., ktorých možno považovať za absolútne nestranných svedkov, ktorí nielenže potvrdili, že od obžalovaného celkom dvakrát, a to dňa 8. 5. 2015 odkúpili cín s prímесou striebra a dňa 19. 5. 2015 odkúpili menej kvalitný cín s prímесou olova, ale zároveň potvrdili, že s obžalovaným komunikovali aj ohľadom predaja TK, svedok I. I. vypovedal, že obžalovaný sa ho pýtal na výkupnú cenu TK v objeme asi 40 kg, ale k obchodu s TK nedošlo. Ďalším nepriamym dôkazom je aj výpoveď svedka V. E., ktorý zistil krádež TK hneď na druhý deň ráno po krádeži, po príchode do práce o 07:00 hod. Svedok vypovedal, že videl na zemi rozhádzané nejaké veci a zistil, že došlo k odcudzeniu TK, ktoré boli odcudzené zo skladu, konkrétne z bedničky v stolíku, nad ktorým bol senzor pohybu. Tiež uviedol, že páchatel TK odcudzil tak, že musel prejsť cez plot, ktorým bol areál oplotený, potom musel na sklade vyhnúť kus plechu a aby sa dostal do stolíka, kde boli TK, musel ešte prekonať zadnú stenu stolíka, do ktorej bolo akoby vŕtané. Keďže nad stolíkom bol umiestnený senzor pohybu, páchatel musel poznať miesto činu a musel vedieť, že na tomto mieste, sa nachádzajú TK, pričom obžalovaný deň pred krádežou bol u neho na zbernom dvore, bol aj v miestnosti, kde boli TK uložené a musel ich tam vidieť, lebo niečo hľadal vo vedľajšej poličke. Tieto tvrdenia svedka logicky zapadajú do tvrdení svedkov I. a P., že obžalovaný sa ku krádeži priznal, tiež do výpovedí svedkov I., že po krádeži im volal obžalovaný, ktorý sa informoval na cenu cca 40 kg TK (ktorá zároveň cca zodpovedala odcudzenému množstvu) a tiež listinným dôkazom - zápisnice o

ohliadke miesta činu, fotodokumentácii. Súd tak vzhľadom na logicky do seba zapadajúce dôkazy nemal pochybnosti o závere, že obžalovaný predmetnú krádež spáchal a predmetné TK aj odcudzil. Pokiaľ z intencii rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynulo, že poškodený súdu nepredložil žiaden relevantný dôkaz, že mu bol odcudzený materiál, a to cínové spájky a TK, ktorý by dokazoval, že tento materiál v sklade bol a po krádeži nie, v tejto súvislosti súd uvádza, že táto pochybnosť ohľadom TK bola vyvrátená výpoveďou svedka V. E., ktorý pracoval v prevádzke výkupu kovov a vykupoval predmetné kovy od zákazníkov, kde odstránil akúkoľvek pochybnosť tým, že uviedol, že keď uzatváral prevádzku deň pred krádežou, predmetné TK sa v sklade nachádzali a po otvorení prevádzky zistil krádež a ihneď privolať políciu, ktorá aj krádež bezprostredne po jej vykonaní zdokumentovala. Zároveň sa vierohodným spôsobom vyjadril k množstvu odcudzených TK, ktoré zistil ihneď z počítačového programu, v ktorom sa viedla prísna evidencia. Pokiaľ tak odvolací súd poukázal na absenciu inventúry pred a po krádeži, vo vzťahu k TK bola táto pochybnosť odstránená práve výsluchom V. E., ktorý ihneď po zistení krádeže z PC programu zistili stav zásob, o výkupe a predaji sa zo zákona musí viesť prísna evidencia, vrátane fotodokumentácie, v tomto prípade sa evidencia viedla v počítačovom systéme, pričom pri krádeži došlo k odcudzeniu všetkých TK, ktoré svedok sám pred krádežou do skladu aj uskladnil. Súd tak nemal pochybnosti ohľadom množstva odcudzených TK zo skladu a keďže prokurátor nepredložil nové vyčíslenie škody odcudzených TK napriek tomu, že to vyplynulo aj z intencii odvolacieho súdu, pričom súd nemôže vykonávať dôkazy v neprospech obžalovaného bez návrhu, pretože by porušil zásadu rovnosti strán, preto ako už súd vyššie uviedol, pri vyčíslení škody vychádzal v zmysle zásady in dubio pro reo a vychádzal tak z reálnej škody - úbytku na majetku poškodeného, ktorá preukázateľne vznikla poškodenému vyplatením výkupnej ceny za odcudzené TK od zákazníkov, a to podľa listinných dôkazov predložených poškodeným, založených na č.l. č.l. 498-500, 521-535, 550-594 (z ktorých je zistiteľné, komu, za akú cenu a za aké množstvo TK plátok bola vyplatená výkupná cena poškodeným).

Súd tak vzhľadom na vyššie uvedené, sumarizujúc výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, mal za preukázané, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba sa dopustil skutku uvedeného pod bodom 2/ obžaloby, t.j. krádeže TK, ktorý skutok však oproti obžalobe posúdil ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním a takto konal v priamom úmysle tak, ako to predpokladá ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť ním chránený záujem. Pokiaľ súd ne kvalifikoval konanie obžalovaného podľa návrhu prokurátora ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona bolo tomu tak z dôvodu nadobudnutia účinnosti Zákona č. 214/2019 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť od 1. 8. 2019, ktorým bol novelizovaný Trestný zákon vo vzťahu k trestnému činu krádeže, pretože táto novela je pre obžalovaného nesporne priaznivejšia. V tomto smere je namieste poukázať na ust. § 2 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatelia priaznivejší. Bez akýchkoľvek pochybností bola pre obžalovaného priaznivejšie právne posúdenie jeho konania ako prečinu krádeže podľa novelizovaného znenia skutkovej podstaty tr. činu krádeže účinného od 1. 8. 2019, oproti pôvodnej právnej kvalifikácii, kde bol skutok posudzovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona do 31. 7. 2018, za ktorý obžalovanému hrozil trest odňatia slobody 3 až 8 rokov.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona účinného od 1. 8. 2019 sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a čin spácha vlámaním.

Podľa § 130 ods. 4 Tr. zákona pod prisvojením veci sa na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou.

Podľa § 124 ods. 1 Tr. zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods.1 Tr. zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Podľa § 122 ods. 4 Tr. zákona trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou.

K výške škody spôsobenej odcudzením TK, keďže ide o jeden z kvalifikačných pojmov trestného činu krádeže súd ešte dodáva, že súd prisvedčil opodstatnenosti argumentov obhajoby, že škoda nebola riadne vyčíslená v prípravnom konaní, pričom prokurátor vedomý si uvedeného aj navrhol osobný výsluch Ing. Jaroslava Džugana, ktorý vo výsluchu uviedol, že je zapísaný v zozname znalcov v odbore spotrebný priemyselný tovar, nábytok a bytové doplnky, v predmetnej veci nebol požiadaný o vypracovanie odborného vyjadrenia, ani znaleckého posudku, na vypracovanie ktorých ani nemá potrebnú špecializáciu, ale keďže išlo iba o vyčíslenie škody, vyčíslenie urobil na základe nejakých verejne dostupných informácií. Takéto vyčíslenie škody tak nemá oporu v Trestnom zákone a keďže tak v konečnom dôsledku absentovalo odborné vyjadrenie k vzniknutej škode odcudzením TK, pri vyčíslení škody súd vychádzal v zmysle zásady in dubio pro reo, a vychádzal tak z reálneho úbytku na majetku poškodeného, ktorá preukázateľne vznikla poškodenému vyplatením výkupnej ceny za odcudzené TK predávajúcim osobám, a to podľa listinných dôkazov predložených poškodeným, založených na č.l. 498-500, 521-535, 550-594.

Keďže obžalovaný, aby sa zmocnil cudzej veci TK, použil silu na prekonanie zabezpečovacej prekážky (odskrutkoval bočnú lištu a zadný plech, ktorý ohol a následne odstránil zadnú drevenú dosku stola, z ktorého odcudzil predmetné TK), bez akýchkoľvek pochybností spáchal skutok vlámaním. Použitie sily za účelom vniknutia bolo preukázané výpoveďami najmä svedkov V. I. a V. E., zápisnicou o ohliadke miesta činu, fotodokumentáciou.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu následkom konania obžalovaného, objektom súdeného trestného činu, ktorým je ochrana majetku a v neposlednom rade aj osobou obžalovaného s poukazom na jeho kriminálnu minulosť.

Iná dôkazná situácia nastala v súvislosti s krádežou cínu, vo vzťahu ku ktorému bol obžalovaný spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal. Už z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynulo, že v spise sa aj vo vzťahu k tomuto skutku nenachádza záznam o inventúre pred a po krádeži, čím sa jednoznačne nepotvrdili skutočnosti uvádzané poškodeným, preto bude potrebné označené rozpory súvisiace s výškou vzniknutej škody odstrániť, inak je nutné postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Z rozhodnutia odvolacieho súdu tak vystála potreba doplniť dokazovanie zabezpečením inventúry, pretože kde nie je škoda, nie je ani trestný čin krádeže. Poškodený sa v tomto smere vyjadril, že nevie kedy došlo ku krádeži cínu, krádež cínu bola zistená až po určitom časovom odstupe, až po vykonaní krádeže TK, a to tak, že od začiatku z krádeže TK upodozrievali obžalovaného, vzniklo tak podozrenie, že mohol odcudziť aj cín zo zlievarne, a preto tam vykonali kontrolu a zistili, že im v zlievarni chýba určité množstvo cínu, a tak dospeli k záveru, že došlo k jeho odcudzeniu. Poškodený sa na konkrétne otázku súdu nevedel vyjadriť, či bola vykonaná inventúra aj v prevádzke, kde malo dôjsť k odcudzeniu cínu a či o nej existuje záznam. V tomto smere súd poukazuje, že poškodený už bol vyzvaný súdom na predloženie týchto dôkazov, a to ešte pred vyhlásením prvého odsudzujúceho rozhodnutia v tejto veci, pričom poškodený a ani prokurátor tieto doklady súdu nepredložili. V skutočnosti logicky ani inventúra bezprostredne po krádeži cínu vykonaná nemohla byť, keďže samotný skutok je ohraničený príliš dlhým obdobím „nezistený deň, najneskôr do 19. mája 2015“, pričom krádež cínu bolo zistená až dodatočne, najskôr 16. 6. 2015 a poškodený minimálne do tohto dátumu ani netušil, že malo dôjsť k odcudzeniu cínu, a tak ani nemohla byť bezodkladne po krádeži vykonaná inventúra. Pochybnosti či došlo skutočne k odcudzeniu cínu tak ako je to uvedené v obžalobe, alebo či došlo len napr. k nesprávnym evidenčným záznamom, nebudú tak nikdy bez pochybnosti vyvrátené, a to ani výpoveďami svedkov I. v kontexte s predloženými kúpnyimi zmluvami o výkupe cínu, pretože nebolo dokázané, že cín, ktorý obžalovaný (kúpnyimi zmluvami z 8. 5.

2015 a z 19. 5. 2015) predal spol. Monaxa Provider pochádza z krádeže, a preto súd nemal inú možnosť ako v zmysle zásady „in dubio pro reo“ obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodiť, pretože nebolo dokázané, že sa uvedený súdený skutok stal.

Pokiaľ boli podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku odmietnuté návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchov svedkov O. X., C. X., P. D., L. T. a V. E. bolo tomu tak z dôvodu, že svedkovia L. T. a V. E. boli už vypočutí na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní, ktoré bolo za splnenia procesných podmienok vykonané v neprítomnosti obžalovaného, obžalovaný sa tak sám pripravil o možnosť svedkov vypočuť, vypočutí svedkovia sa vyjadrili ku všetkým podstatným skutočnostiam, sú nevidel dôvod na opakovanie ich výsluchu. Pokiaľ ide výsluchy svedkov O.J. X., C. X., títo svedkovia sa mali vyjadriť k množstvu TK, ktoré boli od nich vykúpené ešte v mesiacoch máj a jún 2015, pričom tieto výkupy boli riadne zdokumentované, týmto osobám bola aj vyplatená výkupná cena, čím potvrdili aj množstvo predaného TK na výdavkových dokladoch. Taktiež súd zamietol návrh na výsluchy svedkyne P. D., ktorá mala potvrdiť obžalovanému alibi, pretože obžalovaný za celú dobu, počas ktorej sa voči nemu viedlo toto trestné konanie danú osobu nikdy nespomenul, a ani raz neuviedol, že by mal mať nejakého svedka na rozhodnú dobu a je tiež ťažko uveriť, že po takomto dlhom časovom odstupe si nejaká osoba spomenie, kde trávila konkrétnu noc a s kým.

Súd čítal a oboznámil správy vzťahujúce sa k obžalovanému, najmä odpis z registra trestov, správy o povesti, z evidencie priestupkov. Obžalovaný bol v mieste bydliska hodnotený bez bližšieho určenia. Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že v registri má celkom 10 záznamov, z toho v jednom prípade ide o odsúdenie cudzozemského súdu, v jednom prípade mu bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie, v skúšobnej dobe sa osvedčil a naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/62/16 z 26. 1. 2018 pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c/ Tr. zákona na súhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou do 25. 6. 2020 a s probačným dohľadom, zároveň boli zrušené vo výroku o vine, treste a náhrady škody rozsudky: Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/29/2015, Okresného súdu Košice sp. zn. 3T/18/14 a Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/77/2014 a vo výroku o treste: trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok sp. zn. 1T/1/16, trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/2/15. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 3T/48/17 z 29. 1. 2018 mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Pezinok z 31. 5. 2016 sp. zn. 1T/1/16.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostaných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Obžalovaný skutok, pre ktorý bol uznaný vinným spáchal dňa 15. 6. až 16. 6. 2015, t.j. ešte predtým, ako boli súdom prvého stupňa vyhlásené odsudzujúce rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/29/15 zo dňa 11. 9. 2015, Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/77/2014 z 7.10.2014, Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 3T/18/24 z 22.4.2015, Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/29/15 zo dňa 1.7.2015, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/2/15 z 30.9.2015, Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/60/15 z 25. 2. 2016, Okresného súdu Pezinok z 31. 5. 2016, sp. zn. 1T/1/16, Okresného súdu Prievidza z 26. 1. 2018 sp. zn. 3T/62/16 a Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 3T/48/17 z 29. 1. 2018, napriek tomu do úvahy neprichádzalo uloženie súhrnného trestu, nakoľko súdené skutky neboli v súbehu so skutkami, za ktoré bol obžalovaný odsúdený vyššie uvedenými rozhodnutiami súdov, a to s poukazom na rozsudok Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 3T/18/24 z 22.4.2015, právoplatný 27.6.2015 (doručený obžalovanému dňa 11.6.2015) a rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/77/2014 z 7.10.2014 (obžalovanému doručený 19. 11. 2014).

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadal na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona na pomer a mieru závažnosti pohľadujúcich okolností a prirážajúcich okolností. V prejednávanej trestnej veci súd konštatoval, že na strane obžalovaného nie sú dané ani pohľadujúce a ani prirážajúce okolnosti.

Vzhľadom na rozsiahlu kriminálnu minulosť obžalovaného, s prihliadnutím tak na osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy, tiež okolnosti spáchania trestného činu súd uložil obžalovanému trest vo výmere 7 mesiacov, výkon trestu mu súd podmienienečne odložil a určil mu skúšobnú dobu na 28 mesiacov. Takto uložený trest súd považoval za spravodlivý a objektívny obraz potrieb tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, ktorý odzrkadľuje závažnosť spáchaného prečinu, spôsob jeho vykonania a jeho následok a rovnako zohľadňuje možnosť nápravy obžalovaného a jeho pomery. V dĺžke uloženého trestu sa odrazila aj doba, ktorá uplynula od spáchania súdeného skutku, a to viac ako 5 rokov, uvedený fakt je podstatným z dôvodu, že plynutím času sa znižuje záujem spoločnosti na prísnom potrestaní páchatela a slabne potreba jednak individuálnej prevencie a tiež potreba generálnej prevencie.

O nároku na náhradu škody súd rozhodol tak, že poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Poškodený sa pripojil s nárokom na náhradu škody vo výške 1.773,- €, škoda však nebola riadne vyčíslená, poškodený sa ohľadom nároku na náhradu škody vyjadril neurčito, uvádzal, že obžalovaný mu uhradil sumu dvakrát 500,-€ a on sa nevie vyjadriť, či išlo o náhradu škodu spôsobenú súdeným trestným činom, alebo o úhradu predchádzajúceho dlhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr.por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.